
Tóth Krisztina

SZEMHUNYÁS

Gondolni, hogy helyén van,
helytelen volt, hiába,
hinni, hogy hűlt helyén majd
fölmelegszik hiánya,
hogy ami volt, fölenged,
hullik rá másik ősz is,
mi majd utadra enged
útban levőt – meg őt is,
alacsony kába napba
nézve most már ki merhet
hinni, míg szembesütve
szembesít és diderget,
valahogy kínos is most,
nem kellett volna mégsem,
mi minden hülyeséget
mondtál a Dérynében,
küzdött vitézül ő is,
boldogabbat ki látott
vitéz küzdő szemednél,
ha véle szembeszállott,
elég egy szemhunyás is
meglátni, most is ott áll –

hátulról lépni hozzá.
Ne lássa, hogy futottál.